

SOLA GOLFKLUBB

Hovedbanen, Forus

MASTERPLAN 2021

BESKRIVELSE

SOLA GOLFKLUBB

SVEIN DRANGE OLSNES
Golf Course Architect
Member of the European Institute of
Golf Course Architects- EIGCA

FORORD

Sola Golfklubb har tidligere (i 2007 og 2012) laget Masterplan for Hovedbanen på Forus.

Klubben har i alle år utviklet banens tekniske kvalitet, spillbarhet, naturopplevelse og arkitektur ifølge disse planene, slik at Hovedbanen på Forus fremstår som en moderne golfbane tilpasset dagens golfspill og medlemmenes forventede standard.

Masterplan 2021 er en forlengelse og utvikling av **Masterplan 2007** og **Masterplan 2012**. Mange av tiltakene er utført, noen er vedtatt å ikke utføres og nye kommer stadig til.

I **Masterplan 2007** stod følgende om Masterplanens hensikt og klubbens mål:

1. Å utvikle banens tekniske kvalitet til det ypperste som kan frembringes i vårt vanskelige klima innenfor klubbens til enhver tid gjeldende budsjetter.
2. Å heve banens strategiske kvalitet.
3. Å øke "fun to play"- opplevelsen for både lavhandicapere og alle andre kategorier golfere.

I tillegg har det kommet et 4. punkt som en naturlig konsekvens av at klubben gjennom årene, i samarbeid med arkitekten og i tråd med moderne naturtenkning og arkitektur, har arbeidet bevisst for golfbanen skal oppfattes som en del av naturen rundt; «som om den har ligget der i mange år»:

4. Golfbanen skal integreres i naturen rundt. Dette gjøres ved at det lages «sømløse» overganger mellom spillearealer og det urørte terrenget og at vegetasjonen trekkes inn i banen samtidig som at golfbanens elementer som for eksempel bunkre formes med naturlige former tilpasset de naturlige terrengformene.

På Golf Digest`s liste over verdens golfbaner er 17 av de 20 høyest rankede bygd før 1933. Av de 3 som er bygd etter 1933, er ingen typiske "amerikanske" parkbaner men alle bygd etter samme prinsipper og filosofier som de gamle. Dette er bemerkelsesverdig.

Nedgang i verdensøkonomien for noen år siden førte til endring av golfens struktur. Det ble konkurranse om medlemmene, og man innså at klubbens viktigste salgsvare, golfbanen, måtte utvikles og styrkes. Men samtidig fører dårlig økonomi til at man har fått en enda større dreining mot spillevennlige og kortere naturbaner. Kortere baner gjør at det tar mindre tid å spille en golfrunde, samtidig som lengdereduksjonen sammen med økte urørte naturarealer reduserer antall kvadratmeter å vedlikeholde. Akkurat nå er hverdagen noe annerledes. Stor tilgang med medlemmer til klubbene setter også nye krav. Medlemmene, på alle nivåer, må gis mulighet til å utvikle golfspillet sitt slik at de trives og blir værende. Dette setter nye krav til utvikling av treningsområder og banens fleksibilitet og spillbarhet.

Det bygges svært få baner a la Augusta National i dag på verdensbasis. Et utmerket eksempel på en moderne naturlig golfbane er Castle Stuart nær Inverness i Skottland som åpnet i 2009. Banen har flere ganger avholdt Scottish Open og har fått utrolige tilbakemeldinger både fra profesjonelle og blant "middelgolferne" som har strømmet til i hopetall. En "fun to play"- bane på sitt beste; brede fairways og mange spillevalg både ved utslag fra teestedene og innspill mot greenene, altså det samme som det arbeides

kontinuerlig med på Sola Golfklubbs baner gjennom justering av vedlikeholdsrutiner og på lang sikt gjennom de årlige forbedringer og ombygginger.

Sola Golfklubb har to meget gode golfbaner, det bør ingen være i tvil om, men det må hele tiden arbeides mot bedre kvalitet etter de 4 grunnfilosofiene som er nevnt øverst. Visjonen er å stadig foredle produktet, lage en bane som er unik, som fremhever banens og naturens elementer og som gjør at medlemmene trives og gjestespillerne kommer tilbake. Grunnlaget, golfbanen, ligger der, ressurspersonene er der, det er bare spørsmål om å foreta de rette valg og prioriteringer, i noen tilfeller etter innspill fra medlemmer. Det er dette vi mener med begrepet "levende plan".

Stavanger 29.10.2021

INNHold

1. Masterplan som planleggingsredskap.....	5
1.01 Hvorfor Masterplan.....	5
1.02 Planens omfang.....	5
1.03 Levende plan.....	6
1.04 Fra Masterplan til prosjekt.....	6
2. En naturlig og strategisk golfbane.....	6
2.01 En del av landskapet.....	6
2.02 Utenfra og inn.....	7
2.03 Spillestrategi og spilleopplevelse.....	7
3. Masterplandokumentet.....	8
3.01 Hovedplanen.....	8
3.02 Delplanene.....	8
3.03 Drenering.....	8
3.04 Bunkre.....	8
3.05 Greener.....	10
3.06 Teesteder.....	10
3.07 Veier og stier.....	10
3.08 Bekker og dammer.....	11
3.09 Trær og annen vegetasjon.....	11
3.10 Vanningsanlegg.....	12
3.11 Klippemønster.....	12
3.12 Bidragsytere.....	13

1. Masterplan som planleggingsredskap

1.01 Hvorfor Masterplan

En golfbane blir prosjektert og bygget ifølge arkitektens og grunnleggerne sine visjoner, krav fra bestemmende myndigheter og klubbens økonomi.

Fem år, i gjennomsnitt, etter at en golfbane er åpnet, er ingen igjen av det opprinnelige styret. Det kan bety at der er ingen som kan fortelle medlemmene og sponsorene om hvorfor banen fremstår som den gjør. Som eksempel kan nevnes at hvis noen av fairwayene har dreneringsproblemer, var dette gjerne et bevisst valg utifra tilgjengelige økonomiske midler; teestedene og greenene ble prioritert, mens dreneringen på fairwayene skulle utføres på et senere tidspunkt.

Et annet typisk eksempel er krangelen om trær. Noe ønsker mange trær på golfbanen, mens andre ønsker å felle de fleste. Kanskje bør man gå tilbake til utgangspunktet. Banens strategi og hinderplassering blir ofte prosjektert utifra forutsetningen om at der var ingen trær som berørte golfspillet. Og alle trær har en viss levetid.

Medlemmer og sponsorer diskuterer alltid banens kvalitet og tilstand, og bra er det. De spør gjerne daglig leder, proen, greenkeeper eller styrets formann om hva som skal skje fremover. Og alle gir forskjellige svar utifra sitt ståsted: Daglig leder vil ha en estetisk flott bane med lite rough slik at medlemmene er lykkelige fordi de ikke mister baller. Greenkeeper vil ha store flatbunnede bunkre som er lette å vedlikeholde, mens proen vil ha jevne kortklippede greener.

Det er viktig at banen fremstår som en arkitektonisk enhet; at der er en rød tråd og en helhetstenkning i alt som gjøres. Banearkitekten er den som har den nødvendige kunnskap og erfaring og skal sørge for at alle involverte holder seg innenfor rammene, skjemaet. Verdenskjente baner har ofte blitt ødelagt både når det gjelder estetikk, strategi og spillekvalitet av velmenende komiteer, greenkeepere og styrer fordi de ikke har skjønt sammenhengen mellom estetisk utforming, teknisk kvalitet og strategisk plassering av banens grunnleggende elementer.

En Masterplan er en visjon, et mål og et arbeidsredskap for klubben til å foreta riktige valg for utvikling og oppgradering av banen. Når alle nøkkelpersoner har tilgang til det samme dokumentet, er det mye lettere å svare medlemmer og sponsorer om fremtidsplaner, og ikke minst; alle gir de samme svarene.

1.02 Planens omfang

Masterplan 2021 tar for seg banens spilleområder med tilhørende rough og urørte naturområder. Elementer og områder som kommer innen kategorien naturlig vedlikehold utføres som vanlig av klubbens greenkeepere og er kun nevnt på planen under Generelt. Drivingrange, klubbhuset og dets uteområder er heller ikke medtatt i denne sammenheng.

1.03 Levende plan

En Masterplan skal være "levende". Det kan til enhver tid dukke opp flere behov og ønsker, samt at noen av de nevnte satsingsområdene og forslagene blir avtalt strøket. Det viktigste er at hovedlinjene blir fulgt slik at banens karakter, kvaliteter og "rød tråd" blir beholdt og utviklet.

Hovedplanen og Delplanene må følges opp og revideres etterhvert som momenter blir utført, strøket eller tilført. Det anbefales en revisjon annet hvert år.

1.04 Fra Masterplan til prosjekt

Greenkeeper og banearkitekt fremmer etter hvert for daglig leder og styret hvilke prosjekter i Masterplanen som foreslås utført på banen utenom det som må oppfattes som naturlig vedlikehold. Små prosjekter blir avgjort på banen ved befaringer og utstikking. Større prosjekter blir detaljprosjektert med tegninger og beskrivelse og noen ganger priset og fremlagt for daglig leder og styret. Store Masterplanprosjekter tas hvert år med i greenkeepers budsjettforslag og klubbens totalbudsjett.

Ting kan forandre seg fort på en golfbane, ofte på grunn av ekstremvær eller oppståtte situasjoner. Greenkeeper og banearkitekt har mandat til å forandre på rekkefølgen eller innholdet av de vedtatte prosjektene. Hvis de synes å gå utover vedtatte budsjetttrammer, varsles daglig leder og styret.

2. En naturlig og strategisk golfbane

2.01 En del av landskapet

spillefeltene.

En golfbane skal være en del av det landskapet den er plassert i. Området og naturen der Hovedbanen på Forus ligger, har utviklet seg gjennom årene. Da golfbanen ble bygget, var store deler av de første ni hullene landbruksjord mens store deler av siste ni skogsområder. Dette har forandret seg ved at skog og vegetasjon spredd seg og leplantning er foretatt, spesielt er leplantningen virkningsfull og synlig mot Forusbeen. Golfbanen fremstår i dag mer som en enhet når det gjelder natur tett inntil

2.02 Utenfra og inn

For at en golfbane skal oppfattes som en naturlig del av det store landskapsbildet, brukes det i golfarkitekturen uttrykket "å designe utenfra og inn". Med det menes at man skal trekke eksisterende landskapselementer og landskapsformer inn i golfbanen for at den skal få et naturlig preg. Dette vil gjenspeile seg i for eksempel formingen av greenområder og bunkre. Motsatt vil "å designe innenfra og ut" påføre det omkringliggende landskap kunstige former og lage store kontraster mellom spilleområdene og de urørte områdene utenfor.

2.03 Spillestrategi og spilleopplevelse

Det er enkelt å lage en vanskelig golfbane, men for å lage en god strategisk golfbane som oppfattes som "fun to play" for alle kategorier spillere, kreves der kunnskap og erfaring. Hver runde skal oppleves annerledes enn den forrige, samtidig som hvert hull skal kunne spilles i henhold til hver enkelt spillers ferdighetsnivå.

Mange tror at fairwayene må være smale og roughen slippes opp tett inntil disse for at banen skal være utfordrende. Golfbaner med smale fairways er endimensjonale, det er kun

"midt i" som er riktig, alt annet er feil og fører til "straff". Golf er en fritidsaktivitet der man ønsker opplevelser og utfordringer, ikke straff.

Ved å øke fairway-bredden drastisk, lage nye bunkre og forme konturene i landingsområdene, gir det alle spillere flere valg fra teestedet, alt etter ferdighetsnivå, dagsform, ballrull på grunn av regn eller tørke, og ikke minst vind (styrke og retning) den aktuelle dagen.

Ved å legge seg tett inntil hindringene (som regel bunkre), har man oftest den beste innspillsretning mot greenen og best forutsetning for å score bra, men risikoen for å mislykkes (havne i bunker) er høy. Alternativt kan man tenke sikkerhet og legge seg langt fra hinderet, men dette kan gjøre at man i mange tilfeller ikke kan sikte direkte mot flagget på innspillet.

Også rundt greenene utvides det kortklipte området. Dette tar bort frustrasjonen ved å ikke finne ballen,

samtidig som valgmulighetene for type slag etter at man har bommet på greenen øker. Fra rough kan man kun slå en høy pitch med sandwedge, mens man fra kortklipt gress kan putte, rulle en lav chip, stusse en halvhøy chip i greenkanten eller slå en høy lob. Mange har spilt i Skottland og opplevd at det går an å putte fra langt ute på fairway. Det er et ønske at spillere på Sola Golfklubbs baner skal også ha denne muligheten.

3. Masterplandokumentet

3.01 Hovedplanen

Hovedplanen er prosjektert på Ortofoto (Flyfoto).

På hvert hull blir det inntegnet alle tiltak og elementer som foreslås forandret, utbedret eller tillagt. Disse er påført et nummer.

3.02 Delplaner/ Hullplaner

Hver Delplan er i utgangspunktet et utsnitt av Hovedplanen som viser hvert enkelt golfhull. I tillegg til tegningen av selve golfhullet, er der en nummerert tekstdel som beskriver hva som skal utføres. Når Hovedplanen blir revidert, blir den tegnede delen av Delplanene revidert tilsvarende.

3.03 Drenering

Tørre spilleområder er en av de viktigste kriteriene for at golfspillere skal oppleve en golfbane som god.

Ved byggingen av Hovedbanen på Forus, ble greener og teesteder drenert etter alle kjente og vedtatte kriterier, mens fairwayenes drenering kun ble basert på eksisterende jordbruksdrenering. Denne jordbruksdreneringen fungerer bemerkelsesverdig bra ved små nedbørmengder, men i lange nedbørsperioder klarer ikke dette systemet å lede overflatevannet bort tilstrekkelig raskt, noe som fører til vannansamlinger og ødelagt golfgress. Over tid tettes disse rørene på grunn av stort innhold av jernholdig og næringsrikt avløpsvann og ved jevne mellomrom blir disse rensket ved hjelp av høytrykksspyling.

Store dreneringsarbeider er utført på fairwayene og rundt greenområdene gjennom alle år siden åpningen av banen og dette arbeidet fortsetter kontinuerlig. Bunkre som drenerte dårlig er omformet og drenert og dette arbeidet vil også fortsette.

De fleste planlagte prosjekter i **Masterplan 2021** inneholder en eller annen form for forbedring av banens dreneringssystem. Hovedmetoden er å forme terrenget for å kunne lede vannet til sluker plassert i lavpunkter eller til åpne bekker. Disse arbeidene betinger ofte store inngrep med et noe "rotete" uttrykk og store svarte partier i anleggsperioden. Derfor blir de største arbeidene fordelt over flere år for ikke å ødelegge for mye medlemmenes opplevelse av banen.

Vannet fra Hovedbanen skal til slutt samles og ledes til Foruskanalen. Klubben må til enhver tid sørge for å gjøre nødvendige tiltak for å holde utløpsrør til kanalen åpne uansett hvilke prosjekter som gjøres av andre på naboeiendommer og langs Åsenveien.

3.04 Bunkre

Utformingen av banens bunkre er noe av det som bestemmer banens karakter og estetiske opplevelse. Hovedbanen på Forus hadde tidligere ikke en klar mal for bunker-utforming, og resultatet er at der er mange bunkre av meget høy kvalitet samtidig som noen bunkre etter hvert er blitt direkte dårlige.

Moderne, naturtilpassede baner har som kjennetegn at bunkrene er formet i henhold til golfspillet, omgivelsene og terrenget, både på innsiden mot green eller fairway og

utsiden mot roughen. Det har i mange år vært er en klar målsetting at Hovedbanen på Forus skal fremstå med en bunkerstil i tråd med disse naturlige forutsetningene, samtidig som alle "problembunkre" hvor det samles vann skal justeres og utbedres. Der

er gjort store forandringer på mange av de eksisterende bunkrene samtidig som nye er kommet til. Forandringer gjøres samtidig med drenerings- og terrengformingsarbeider i de aktuelle områder. Dette arbeidet vil fortsette. Bunkrene skal ikke skjæres jevnt med motorisert kantskjærer. Kantene skal vedlikeholdes, men de skal fremstå som naturlige. Viktig er det at bunkeranten på toppen av bunkerens front ikke må kuttes på øverste nivå men heller «brettes» slakt ned mot sanden. Bakkanten (mot spilleretningen)

har en tendens til å bygge seg opp når spillerne raker sanden (alle raker, ingen dytter sanden). Ved jevne mellomrom må bakkanten sjekkes og eventuelt senkes.

Plassering av bunkre er arkitektens viktigste redskap ved siden av terrengforming og greenkonturer til å definere hullets strategi og alternative spillevalg. Bunkrene skal ikke straffe dårlige slag, men gjøre golfspillet utfordrende og mer interessant. Hvis man klarer å plassere seg nær bunkrene får man en fordel ved at man har et lettere innspill til greenen, "risk and reward". Hvis valg av spilleretning fra teestedet skal være et reelt valg, må man vite at "å bite over mer enn man kan svelge" vil føre til mulighet for et ekstra slag. Dette tas hensyn til i nye delprosjekter

ved valg av riktig bunkerdybde og kanthøyde i bunkerens forkant. Et annet moment er også at gresset mot fairwayen skal klippes i fairwayhøyde for å sørge for at baller som er på vei inn i bunkeren ikke stoppes av høyt gress.

Bunkre kan også bli fjernet. Dette hvis de aldri er i spill eller at det bare er mindre gode spillere som havner i dem.

Verd å merke seg er at det innføres en ny bunkertype i **Masterplan 2021**; store sandområder som både er i spill, har høy estetisk og arkitektonisk verdi samtidig som de drenerer roughområder som i dag er våte problemområder. Dette konseptet kan bli utvidet.

3.05 Greener

Greenene på Hovedbanen på Forus plasseres i størrelsesorden fra middels til store. Dette gir banemannskapet mulighet til å skifte hullplassering ofte for å spare gresset i perioder med stor belastning.

Greenenes tekniske kvalitet er absolutt det viktigste for at golfspillerne skal oppleve banen som god. Uansett banens strategiske og spillemessige kvalitet eller flotte naturopplevelser, hvis greenene ikke er bra, vil banen aldri bli høyt verdsatt. En myte er at man kan sette likhetstegn mellom raske greener og gode greener. Nyere omfattende internasjonale undersøkelser viser at spillerne foretrekker jevne greener som gir god ballrull mer enn superraske.

Vårt klima gjør at greenkvaliteten kan variere noe, spesielt om våren og høsten, men greenkeeperne bruker sin egen og all tilgjengelig kunnskap samt store ressurser for å opprettholde god greenkvalitet gjennom hele sesongen.

Hovedbanens greener er blant de greenene i vårt område som tåler mest nedbør, både på grunn av utforming, konstruksjon og vedlikeholdsprosedyrer. Vannansamlinger på selve greenflaten oppstår sjeldent, uansett vær.

En viktig del av **Masterplan 2021** er terrengforming og drenering utenfor greenen for å sørge for at hele greenområdet holder samme standard som greenflaten. Mye er gjort tidligere og arbeidet vil fortsette.

Greener varer ikke evig. I løpet av 15 til 20 år må det vurderes å skifte gressdekke. Vurdering og kontroll av alle greenflatene blir gjort fortløpende.

3.06 Teesteder

De fleste teestedene, som greenene, holder høy teknisk standard som gjør at teeblaten er tørr selv i store nedbørsperioder. Teestedenes kvalitet blir opprettholdt ifølge vedlikeholdsrutiner der dressing med sand er et av de viktigste tiltakene.

Teestedene, som greenene, varer heller ikke evig. Vurdering og kontroll av alle teeflatene blir gjort fortløpende.

Hovedbanen på Forus har høy spillefrekvens, noe som gjør at teestedene på Par 3-hullene tidvis får mye slitasje. Det må vurderes om disse bør utvides eller at det bygges nye ved siden av de gamle.

Rundt noen teesteder er delområder drenert, og på oppstillingsområdene ved teestedene er det lagt betongheller for å få et enhetlig uttrykk. Dette arbeidet fortsetter.

3.07 Veier og stier

Det er alltid vanskelig å avgjøre hvor "fine" veiene og stiene skal være. Grusveier får gjerne et naturlig uttrykk. Betong, asfalt eller betongheller eller stier med nøyaktige

jevne kanter virker ofte svært tilgjort og passer sjeldent i stor skala på en golfbane med naturlig hovedinntrykk slik som Hovedbanen på Forus. Noe annerledes er områder tett ved klubbhuset der estetikken knyttes tettere til bygningene.

Vurdering og kontroll av vannansamling på og ved stiene gjøres fortløpende.

3.08 Bekker og dammer

Når man tenker på **bekker**, ser man for seg en strøm av rennende klart vann med steiner eller gresskledde skråninger. Bekkene på Hovedbanen på Forus er først og fremst nødvendige åpne reservoarer for bortledning av drenevann, selv om de på noen hull, eksempelvis hull 8, er også plassert som en del av strategien. Det er kun i de skrånende partiene på banen det kan være fart på vannet og da bare perioder med nye nedbør. På de flate partiene vil vannet i nedbørsperioder kunne være synlig, men i tørke-perioder vil det forsvinne og man står tilbake med en uttørket kanalbunn. Drenevannet på Hovedbanen på Forus inneholder mye organisk materiale og jernavleiringer. Dette medfører stor algevekst og brun farge på alt synlig vann og på uttørkede partier. Så derfor, både av estetiske grunner og som en del av et gjennomført naturlig tema på alle golfbanens elementer, skal bekkenes bunn og sider ha "en kontrollert tilgroing"; noe som betyr at man kun går inn med jevne mellomrom og holder veksten i sjakk for å sørge for at vannet ikke stopper opp. Det viktigste ved utformingen av bekker, er å sørge for at traseene er naturlig buktende, og overgangene, kantene, har skråninger som er klippet på en slik måte at linjen mot vannhinderet kan merkes for at det aldri skal være tvil om en golfball er "inne" eller "ute".

Dammene på Hovedbanen ved green 9 og 18 og ved fairway 1 og 9 er vannreservoar for vanningsanlegget. Uten tilførsel av vann utenfra, ville disse fått utseende og vannkvalitet som bekkene. Deres plassering tilsier også at de er i spill ved spill på hull 1 og 9 og ved innspill til green 9 og 18; altså en del av hullenes strategi. Det kan være spennende å spille baner der noe vann er i spill, men hvis det blir for mange vannhindre, vil det føles for endimensjonalt og straffende. Havner man i en bunker, kan man ved flaks eller dyktighet komme helskinnet fra det, mens en ball i en dam automatisk tilsier dropp og tap av ball og et slag. Dammen ved green 9/18 og mellom fairway 1 og 9 renskes ved jevne mellomrom, dog uten at man tar bort preget av naturlighet. Vanddammer med innslag av høyt gress og siv, er et yndet sted for fugler og et positivt innslag til glede for naturvernmyndigheter og for spillerne som spiller banen.

I **Masterplan 2021** er det foreslått å lage åpne bekker på begge sider av Hull 2. Dette kun av dreneringsårsaker. Det er ikke ønskelig at bekker langs fairwayene kommer i spill, men her er landingsområdet så bredt (70m) at det kan forsvares.

Det er også foreslått å utvide vannhinderet ved Green 9. Det ligger i dag en bunker her som ikke fungerer, og hullet vil bli mer interessant med vann tett inntil greenen.

3.09 Trær og annen vegetasjon

Store trær skaper skyggepartier og tette skogsområder hindrer luftsirkulasjon. Dette medfører dårligere kvalitet på golfgress. Fjerning av trær og uttynning av skogsområder vil fortsette.

Trær og tett vegetasjon skal markere og definere landskapsrom og ikke være en del av hullenes spillestrategi. For å opprettholde den strategisk og spillevennlige banen, må det passes på at golfhullene ikke markeres med trerekker. Dette vil skape en kjedelig og monoton opplevelse og ta bort noe av den åpne følelsen som skal være på en naturlig og moderne golfbane. Når man spiller et golfhull, skal det alltid være åpne partier som gjør at man får glimt av andre spillere på andre golfhull. Spesielt viktig er det å verne om den

fantastiske utsikten som er fra hullene i skråningen på første nihullssløyfe (hull 4 til 8). Dette er en del av banens egenart og må opprettholdes kontinuerlig.

Trær skal stå i klynger og som regel langt fra spillefeltet.

Det kan vurderes å plante busker rundt eksisterende teesteder for å definere teestedområdet og lage landskapsrommet mer «intimt».

3.10 Vanningsanlegg

Uten rent vann er det umulig å lage godt golfgress. Klubbens vannreservoar ved hull 1/9 og green 9/18 får vann fra en stor dreneringsledning som ligger langs hull 3, 2 og 1 og videre ut langs klubbhuset til Foruskanalen. I dag pumpes vannet fra denne ledningen til vannreservoaret fra pumpehuset ved fairway 1. Vannet er først og fremst avrenningsvann fra omkringliggende utmark og landbruksjord og inneholder til tider mye overskuddsnæring. Dette kan til tider vanskeliggjøre stedet av golfgresset, spesielt på greenene, samt at vannreservoaret gror lett til. Klubben må hele tiden passe på at vanntilgangen er tilfredsstillende og bør søke nye løsninger hvis byggingen rundt golfbanen tiltar og dermed minsker nedslagsfeltet for godt vann.

3.11 Klippemønster

En god, strategisk golfbane preges av store arealer med kortklipt gress, det vil si brede fairwayer og ofte fairwayklippe høyde både på siden av og bak greenene. På flere hull er dette arbeidet med nytt naturlig klippemønster igangsatt og er også prioritert på **Masterplan 2021**. Istedenfor "bølgende" konturoverganger fra fairway til semirough, blir fairwayene utvidet og klippet naturlig ifølge terrengets former og avslutninger mot naturen utenfor. Dette gir et helt nytt inntrykk når man ser utover hullet fra teestedet. Man ser hele hullet som en enhet, istedenfor tidligere der formklippingen var så synlig at det tok bort mye av de andre landskaps-elementene.

For å fortsette å heve den strategiske kvaliteten enda noen hakk, vi arbeidet med å utvide bredden på spillefeltene fortsette. Dette gir flere muligheter for plassering av ballen fra teestedet for å gi bedre innspillsvinkel mot greenen. For å gjennomføre dette samtidig som banen skal være mer interessant å spille og spilleopplevelsen høynes, må det plasseres flere hindre i form av terrengkonturer og bunkre og større kortklippede flater rundt greenene.

Større fairwayareal over hele banen gir også hurtigere spill, færre mistede baller og dermed fornøyde medlemmer. Også fairwayene i de områder som mindre gode golfspillere oftest havner («kort slice») utvides. Denne kategori spillere skal kunne spille en golfrunde uten å måtte lete etter baller hele tiden.

På Hovedbanen på Forus er der ikke mange områder med høy uklippet rough som er i spill. Disse områdene er en del av golfbanens typiske karakter, og det bør hele tiden vurderes hvor disse områdene kan utvides uten at det går utover flyten i spillet og leting etter baller på avveie.

3.12 Bidragsytere

Masterplan Forus 2021 er utviklet av:

Bjørn Kenneth Sele, Course Manager Sola Golfklubb

Svein Drange Olsnes, Golf Course Architect EIGCA